

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vleesch, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de Heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

1 Tim. 3 : 16.

No. 18.

15 September 1903.

8ste Jaargang.

ONZE BOODSCHAP EN ONZE HOOP.

Redevoering door Ouderling JOSEPH J. CANNON gehouden in de
Algemeene Conferentie te Amsterdam, den 16 Augustus 1903,
in de zaal Odéon.

(Speciaal voor de STER.)

Mijne geliefde broeders en zusters, ik gevoel mij verdrietig, dat ik niet tot u spreken kan in uw eigen taal, maar ik ben toch dankbaar, dat ik de begeerte mijns harten tot u zeggen kan, en de getuigenis bevestigen, die gij gehoord hebt, dat de Heer in deze dagen van den hemel gesproken heeft; en dat Hij wetten heeft ingesteld voor het volk in dezen tijd, en dat het heden juist zoo noodzakelijk is als voorheen, om de wetten te gehoorzamen, welke tot de nieuwe geboorte leiden. Gij hebt dezen morgen vernomen hoe een persoon wedergeboren moge worden, en het is voor ons een groote blijdschap, u te kunnen aanzeggen hoe gij zalig kunt worden en dat gij kunt leven, nadat dit leven geëindigd is, in het koninkrijk des Heeren.

Wij zijn slechts voor een kleinen tijd op de aarde, wij leven, om zoo te zeggen, slechts een dag. Maar nadat ons leven voorbij is, dan is er een lange tijd, dat is, nadat de sterfelijkheid voorbij is. Dan zullen wij leven door alle eeuwigheden heen, daar waar er geen einde aan het bestaan is. Een wijs man zal trachten zich voor te bereiden voor den morgen, voor het volgend jaar, omdat hij weet dat hij zal leven en dat hij kleederen moet hebben en moet leven. Is het dan ook niet noodzakelijk voor ons, ons voor een eeuwigheid voor te bereiden? Wij weten niet of de morgen voor ons zal aanbreken. Wij weten niet of wij vandaag zullen sterven, en of de kleederen en het voedsel en al de levensmiddelen ons niet van nut zijn zullen, maar dit weten wij, dat nadat deze dag voorbij is, er een andere dag voor ons komt. Het is daarom hoogst noodzakelijk, dat wij ons voorbereiden op een geestelijke

wijze, en het is noodzakelijk, dat wij den Heer leeren kennen in dit leven. Wij zijn als het ware van Hem gescheiden door een sluier, en indien wij zouden kunnen doorblikken door den sluier en Hem aanschouwen, en indien wij Hem kunnen leeren kennen alhoewel wij van Hem gescheiden zijn, dan hebben wij de overwinning in dit leven behaald. Of wij arm of rijk zijn, het komt er niet op aan, of onze naam geëerd zij of niet, wij hebben dan datgene verkregen, waarvoor wij op de aarde geplaatst zijn, dat wij God zouden leeren kennen en Zijn Zoon Jezus Christus, want dit zegt Hij, is het eeuwige leven. Nu de wijze waarop wij den Heere mogen kennen is Zijnen wil te doen en Zijne geboden te onderhouden. Hij heeft deze wetten in eene samenstelling geplaatst, om zoo te zeggen, alles bevat in het Evangelie van Zijnen Zoon Jezus. Het is noodzakelijk voor ons ieder gedeelte te leeren. De Heiligen der Laatste Dagen beweren, dat al de waarheid bevat is in het Evangelie en daarom is het zoo noodzakelijk voor ons al de waarheid te kennen, indien wij het Evangelie verstaan. Maar het is begrijpelijk, dat het niet mogelijk is het in eens te doen, doch wij kunnen de grondbeginselen leeren kennen. De Heere heeft ons deze dingen geleerd opdat Hij ons, indien wij de eerste dingen leeren, die hij ons geopenbaard heeft, Hij ons leide in alle waarheid tot volmaking, zooals Zijn Zoon. De Apostel Paulus zegt dat er Apostelen, herders en leeraars in de Kerk gesteld zijn, opdat wij allen mochten komen tot de eenigheid des geloofs, tot de mate van de grootte der volheid van den Zoon Gods, tot een volmaakt wezen. Nu zijn wij nu reeds volmaakt? Zelfs degenen die het Evangelie gehoorzaamd hebben, die in hunne harten het gevoel van de werkelijkheid eener nieuwe geboorte waargenomen hebben, beseffen dat wij nog lang niet volmaakt zijn. Maar wij weten met zekerheid, dat wij *kunnen* volmaakt worden, indien wij het Evangelie naleven, indien wij gehoorzaamheid betoonen aan den Heer, aan Zijne dienstknechten de Apostelen, herders, leeraars en anderen die in de Kerk gesteld zijn om ons tot de eenigheid des geloofs te brengen. En daarom is het noodzakelijk, dat wij zoeken naar de Kerk die deze ambtenaren bezit. Indien een eerbaar persoon zoekt en gevoelt, dat hij het nog niet heeft zelfs indien hij in eenige verstandhouding staat met andere genootschappen, zelfs indien hij eenige tevredenheid bezit en denkt dat er in die kerk *alleen* zaligheid is, zou hij nochtans trachten te bewijzen op grond der Heilige Schriften, dat hij op een vasten rots gebouwd is. Indien hij ferm staat, indien hij in de waarheid staat, dan kan geen onderzoek zijn geloof schokken, maar het zal hem een meer uitgestrekt begrip van zijn geloof geven; het zal hem meer vertrouwen in hetzelfde schenken. Niemand, geen Christen, behoeft de waarheid te vreezen. Geen Christen behoeft bevreesd te zijn de woorden welke in dit heilige boek staan, te lezen, want de wetten, daarin bevat, zijn van den Heer en niet van den mensch. Gaat daarom tot de Heilige Schrift en ziet welke kerk de ambtenaren heeft, daarin beschreven. Niemand beweert dat wij reeds tot de

eenigheid des geloofs gekomen zijn. Helaas! als kinderen worden wij als de vloed bewogen en omgevoerd met allen wind der leer. Het is daarom noodig volgens de woorden van Paulus, dat er Apostelen en Profeten in de Kerk zouden wezen. Nu, gaat van het eene einde van de Christelijke wereld naar het andere, gaat in alle genootschappen zoeken. Zoekt en tracht uit te vinden of er mannen zijn die beweren deze macht ontvangen te hebben, en gij zult uitvinden, dat er slechts één is, in welke zich mannen bevinden, die gekomen zijn als Apostelen en Profeten van den Heer, die geheel en al berusten op de openbaringen des hemels, en dat is de Kerk van Jezus Christus. Het is niet goed voor ons tot de Kerk van menschen te behooren. Indien wij behooren tot de Kerk van Christus, waarom zouden wij haar dan met een anderen naam noemen? Waarom zou het de Lutersche Kerk zijn, indien zij aan Christus behoort? En indien zij Luther aangaat, indien hij de oorsprong van de Kerk is, dan moeten wij haar zekerlijk verlaten, want zoo goed als hij geweest is, en oprecht in zijn streven om de waarheid aan de menschen te brengen, kon hij toch niet meer doen, en beweerde nooit meer te doen dan de wereld te hervormen. Maar de Heer tracht nooit een slecht systeem te hervormen. Hij geeft de waarheid, de eeuwige waarheid. Hij geeft haar van den hemel, rein van Zijne tegenwoordigheid. Daarom zeggen wij tot U, dat gij zoudt zoeken naar de Kerk van God, waarin zich Apostelen en Profeten bevinden, waarin de nieuwe geboorte wordt onderwezen, zooals in de dagen van ouds geschiedde; dat gij nadat gij geloof geoeffend hebt en bekeerd zijt van uwe zonden, dat gij dan gedoopt moogt worden in water, begraven met Christus, om daarna tot eene nieuwigheid des levens te verrijzen, en dan de grootste van alle gaaven te ontvangen, nadat uwe zonden afgewassen zijn, namelijk de gave des Heiligen Geestes, welke geest ons leiden zal in alle waarheid en ons voorbereiden zal om in de tegenwoordigheid van onzen Vader in den Hemel te vertoeven. Deze wordt ons gegeven door de oplegging der handen, door de handen van de Ouderlingen, juist zooals Paulus zijne handen legde op de twaalven te Efeze. Alzoo moogt gij de oplegging der handen ontvangen om den Heiligen Geest te ontvangen.

Ik geef u mijne getuigenis, dat ik met zekerheid weet, dat dit Evangelie hersteld is in dit tijdperk, waarin wij leven, dat het de waarheid is, dat het nooit vernietigd zal worden noch aan eenig ander volk gegeven zal worden. Ik zeg tot u: slaat acht op de loopbaan van dit volk, de „Mormonen.” Indien gij bekend zijt met hunne geschiedenis, zult gij moeten opmerken, dat dit werk geleidelijk voortgegaan is, niettegenstaande alle vervolgingen, niettegenstaande het vermoorden van zijne leiders, niettegenstaande de verdrijving van het volk in de wildernis, niettegenstaande er bergen van vooroordeel zijn verzeen . . . vooruit is het steeds gegaan, en voorwaarts zal het gaan, grooter dan ooit te voren zal het worden. Ik zeg tot u dat zijne leiding dezelfde zijn zal in de toekomst. Wij weten niet welke vervolging wij zullen moeten

verduren. De oude dagen mochten nog weer eens terug komen, dat de mensch vermoord zal worden om zijne getuigenis. Ik hoop dat dit niet zoo zijn zal, maar indien het zoo komt, of wat ook anders dit volk moge overkomen, het zal blijven bestaan, het zal niet vernietigd worden. En als de Heer komt om te regeeren, dan zullen de Heiligen der laatste Dagen, Zijn Kerk, daar staan om Hem te ontmoeten. En de heiligen zullen door Hem in de wolken ontvangen worden zooals door Paulus vermeld is geworden in den Zendbrief aan de Thessalonicensen. En de heiligen die opgestaan zijn uit den dood en de tienduizenden van 's Heeren engelen zullen wederkeeren om op de aarde te regeeren, duizend jaren, en dan door alle eeuwigheden heen. Dit is onze hoop.

Wij weten, dat de profetiën van ouds en van hedendaagsche tijden zullen vervuld worden. Dit is geen geestdrijverij aan onze zijde, maar het is de getuigenis van den Geest in onze harten. Ik bid den Heere ons allen te willen zegenen, Zijn Geest aan ons te willen geven, om ons in alle waarheid te leiden, opdat wij iederen dag nader tot Hem mogen leven. Ik bid dit in den naam van Jezus Christus. Amen.

Het Tijdelijke en het Geestelijke.

Door NEPHI L. COTTAM.

[In de vierde jaarlijkse Redenaarswedstrijd van den Salt Lake-Ring der Jongelingsverenigingen, den 30 Mei 1903 gehouden, won de volgende redevoering den eersten prijs.]

RED.

Verduisterd door de nevels van de aarde, zien 's menschen oogen niet de glorie des hemels. Lang heeft de wereld zichzelve bezig gehouden met dingen die vergaan. Laat de verslagen van het menschelijk bestaan den geest terug wijzen naar de dageraad der geschiedenis, toen de mensch zijn werk aanving. Wij zien hem als een zelfzuchtig wezen, gretig, voor zijn eigen gemak, naar het beste der aarde hakende. Ziet hoe hij om zich heen vergadert landerijen en vee, geld en kostbare steenen. Hoe kwalijk vat hij de gedachte op, dat een zijner metgezellen, minder voorspoedig dan hij, in den vergaderden rijkdom zou willen deelen! Rekent hij zijn broeder niet minder dan het stof, dat hij zoo zorgvuldig bijeengeschraapt heeft?

Ziet, mannen met wapens toegerust, ze verwoesten het leven van hunne medemenschen, vernielen velden, vervullen de wereld met smart; en waarvoor? Opdat op het graf van de overwonnenen de overwinnaars mogen staan, met lof bekleed, overladen met buit, aan de stervende greep van medestervelingen ontworpen, O! dat menschen, hemelsche kinderen van den Eeuwige, bestemd, als het zijn moge, om met God te wonen, de beesten des velds in wreedheid zouden overtreffen! Waarom zouden degenen die een goddelijken glans zouden kunnen uitgieten, een somberheid over deze schoone schepping werpen?

De tijd is te beperkt, het leven te kort voor een elk om zijn beste pogingen aan dingen te besteden die verdwijnen. Wat is aardsche roem wanneer de graftombe gesloten is? Wat is de glorie wanneer de graftombe gesloten is? Waar zekere Faraō zijne heirlegers bijeen riep, en het besluit tot verwoesting zijner vijanden uitvaardigde, slaat nu de ruwe Bedouin zijn tent op. Zalen die weerklonken van de luidruchtigheid van koningen, zijn stilzwijgend, uitgenomen het geschreeuw van den jakhals, of de droevige toonen van den uil. Aldus vergaat alle menschelijke grootheid, als het gras van den zomer in de rukwinden van den winter.

De lucht is vervuld met het gegons van de werkplaats, de ambachtsman is met zijn taak bezig; de handelsmarkt is in beweging, de koopman is druk bezig met zijne waren; de wereld is rusteloos, en allen zijn rusteloos, in wereldsche gedachten verdiept. Heel weinig let ze op de waarschuwing, dat de nacht komt, wanneer 's menschen werk eindigen moet.

Is dit leven dan zoo onvruchtbaar, dat de inspanning op geen duurzame verdienste hopen mag? Zal het graf zonder tegengesproken te worden uitroepen: „In mij heeft elke volvoering hare belooning?” Door de eeuwen heen komen, boven het geraas van strijdende vijanden, zoeter dan geheiligde vrede, deze plechtige, doch verblijvende woorden tot ons: „Mensch, zoek gij het koninkrijk der hemelen: zijne gerechtigheid faalt niet”. Deze boodschap, dit evangelie van Jezus, dit systeem, meer volkomen dan de filosofie der menschen, is voor ieder schepsel. Het doel er van is zoo ruim als het heelal. De tijd kan niet bepalen wat God verordend heeft.

Leeren wij dan elkander de kostbare waarheden die Jezus zoo vrijelijk biedt. Laat hij die sterk is zijnen zwakken buurman bedienen. Ja, laat hij het zich een plicht achten, een heilige verantwoordelijkheid, den dwalenden het pad dat ten hemel leidt te wijzen.

Van tijd tot tijd heeft God onder zijne kinderen eenige nobele geesten gezonden om Zijn woord te verkondigen, om met de inwoners der aarde te pleiten hunne dwaasheden na te laten, of om hen te berispen voor hunne grove ongerechtigheden. Daar was Noach, geduldig bezig met het vermanen van een onbedachtzaam geslacht, terwijl de jaren zich voortspoedden; Mozes, met Jehova's bemind maar ongehoorzaam volk strevende; Jesaja, begeerig om bekeering te brengen in met zonde vervulde harten.

Hoe heeft een bedorven wereld dergelijken arbeid vergolden? Monumenten zijn er opgericht om de daden van den krijgsman te gedenken. Zielen te redden wordt geen grootheid geacht. Men moet noodzakelijk zich veel inspannen, besmet met bloed, door strijd tot faam. Toch zal de hemel spreken nadat de aarde hare prijzen uitgedeeld heeft, en wat hier mislukking genoemd wordt moge daar als succes bekend wezen.

De waarde eener gave moge geschat worden volgens wat het den gever kost. Welke opofferingen zijn er door Gods dienst-

krachten gemaakt geworden, opdat hunne gaven van leven en waarheid zoo edelmoedig uitgegeven mochten worden! Aanschouwt Stephanus, Christus-gelijk, als hij vroeg dat zijne aanvallers mochten vergeven worden, zijn leven afstaande te midden van de wreede steenen. Hoevelen hebben den honger der wilde beesten gestild, of als toortsen in de Romeinsche straten gediend? Het bloed van den martelaar heeft de waarheid vruchtbaar gemaakt.

Evenals in de vervlogen eeuwen, zoo moet nu het licht zijne doodvijandin ontmoeten, de duisternis, die lafhartige die den dag vreest, maar in de sombere nachtwaken, in de een of andere afgezonderde spelonk, in boosaardige blijdschap lacht. terwijl zij met Duivelsche bedrevenheid hare wapens smeedt. Kon in dit land, zorgvuldig in vrijheid bewaard, welks bosschen beschutting gaven aan den pelgrim, iets anders dan gerechtigheid tieren? O geschiedenis, schrijf het droevig neder dat zelfs hier Gods gezalfden bespot en vermoord werden. Joseph Smith — ofschoon die naam met vuile vloeken uitgesproken wordt door de lippen van de goddeloozen, is zij den heiligen een inspiratie — die profeet des Allerhoogsten, gaf, om zijne liefde voor der menschen zielen te betuigen, zijne sterkte, zijn leven, zijn alles. In menig ongemerkt graf op de vlakten van Missouri ligt de asch van grijscharige vaders of jeugdige maagden. Zij vielen voor de furie van het gepeupel. Niemand plantte bloemen boven hun stof, maar toch fluisteren engelenstemmen: „Deze stierven om de getuigenis van Jezus”. Onze Vader mist geen waardige boodschappers, want van uit elke hut, te midden van zijn verkozen volk, gaan de zonen van Zion voort met het blijde nieuws dat Christus wederom eene Kerk op aarde heeft, Zingt den lof van de edele jongelingen die, in nederigheid, misschien met beven, het tehuis en zijn heilige omgevingen verlaten, om een wereld in het gezicht te treden, die dikwijls van vriendelijkheid ontbloot is. Wat spoort hen aan dit te doen? Liefde — die liefde welke zegt tot den goddelooze: „Ofschoon gij mij verfoeit, zal ik toch voor u bidden”.

Zij die in dezen arbeid betrokken zijn, zouden gelukkig moeten wezen, want zij dienen een goeden Meester. Zijn leven was weergaloos, zijn dood verheven. Nimmer bevroedde de wijsheid van Plato, noch schetste de welsprekendheid van Cicero een tooneel zoo vol van meening als dat van den gekruisigden Verlosser. Op dit bleeke voorhoofd werd een krans van gevlochten doornen gezet, en het gespuis bespote hem, zeggende: „Wees gegroet, koning der Joden!” Zij leidden hem naar de akelige hoogte van den Calvarieberg. Daar nagelden zij hem aan het kruis. Het bloed sijpelde van zijne handen en voeten af. Het droop van zijn door de doornenkroon doorboord voorhoofd. Terwijl zijne lippen van ziele foltering beefden, had hij deernis met degenen die hem zoo onbillijk behandelden. Niemand dan een God kon nu uitroepen, „Vader, vergeef het hun, zij weten niet wat zij doen.” Het land werd in duisternis gehuld. De grond sidderde van deelnemenden doodstrijd. De hemelen werden door donder verscheurd. Door dit schrik-

wekkende onweder heen werd de stem van Christus gehoord: „Het is volbracht.”

O gij kinderen der eeuwen, menschen van elk geslacht, aanschouwt de prijs van uwe verlossing! Wat denkt gij van Christus? Staar niettemin niet langer naar het bezweken hoofd, de verzwakte gestalte, verbroken om uwentwille. Verwacht liever den derden dag. Ziet! De verrezen Heer verschijnt. De triomfeerende dood heeft de nederlaag geleden. De aarde ziet nu haar schoonsten dag. Uit de diepten der smart komen leven en hoop te voorschijn.

Laat ons het evangelie van onzen Heiland overwegen. Wij worden boven ons onedel „zelf” verheven om deel te nemen aan heilige gedachten. Hier is een systeem, dat op iederen toestand past. Door hetzelfde kan de wijze wijsheid leeren, en de dwaas bewogen worden zijn dwaasheid te verzaken. In uren van genoegten wijst het op onvergankelijke vreugden en een betere wereld; en in oogenblikken van radeloosheid sust het het pijnlijk hart, en fluistert zachtkens, „Kind van God, deze wereld is niet uw tehuis.” Zullen wij vervliegende ijdelheden najagen wanneer wij de gift der zaligheid mogen grijpen? De hemel verhoede, dat de sirenenstem van het vermaak ons zal bedriegen tot verwoesting.

Laat ons dan eerst het koninkrijk der hemelen en zijne gerechtigheid zoeken; want heeft niet Jezus zelf gezegd: „Alle andere dingen zullen u toegeworpen worden.” Laat ons onze stemmen verheffen, ofschoon zij zwak zijn, in verdediging der waarheid. Eert de nagedachtenis van degenen die, in beproevende tijden, toen er weinig vrienden waren, dapper voor Christus stonden. Helpt elkander, geduldig, liefhebbend, als het kinderen van denzelfden grooten Vader betaamt. Mogen wij altijd gedenken, dat, ofschoon de aarde ons stof moge opeischen, er buiten dit leven, en over het graf, een loopbaan is van onbegrensde vreugde en oneindige vooruitgang.

Impr. Era.

Dringend Verzoek.

Als onze abonné's, aan wie „*De Ster*” per post wordt toegezonden, verhuisd zijn, of verhuizen, richten wij het vriendelijk doch dringend verzoek tot hen, ons terstond nauwkeurig het nieuwe adres mede te deelen. Soms gebeurt het, dat niet ieder nummer zijne bestemming bereikt, tengevolge van niet opgegeven adresveranderingen, en wij willen dat ieder inteekenaar elk nummer ontvangt.

Zoolang de voorraad strekt, stellen wij verkrijgbaar: Ingebonden Jaargangen van „*De Ster*” (in linnen stempelband) van de jaren 1897 en '98 à f 2.—, van 1899 en 1900 à f 2.25 en van 1901 en '02 à f 2.50; Ongebonden Jaargangen: respectievelijk à f 1.—, f 1.25 en f 1.50.

Varia.

EEN KOSTBARE FAMILIE.

Door een Duitschen professor werd eenigen tijd geleden de familiegeschiedenis nagespoord van eene vrouw uit de achttiende eeuw, die in hare dagen algemeen bekend stond wegens dronkenschap en diefstal. Hij vond acht-honderd-en-vier-en-dertig van hare nakomelingen, en volgde het leven van zeven-honderd-en-negen van hunne jeugd tot den ouden dag na. Er waren onder hen honderd-en twee-en-veertig bedelaars, vier-en-zestig andere arm-lastigen, en zes-en-zeventig misdadigers, in welk laatste getal zever moordenaars begrepen zijn. Hij schatte, dat in minder tijd dan een eeuw deze eene familie aan de Duitsche regeering, aan het vangen, straffen en onderhouden der overtreeders drie-miljoen gulden had gekost!

RAAD AAN JONGENS.

De raad van de *Sun* aan u, jongen, zou wezen, het een of andere vak waarvoor ge denkt geschikt te zijn, uit te pikken, wat oude kleeren aan te doen, en hen te vertellen, dat ge op den bodem wilt beginnen en het klaar en duidelijk leeren tot den top, en mis dan nooit een sikkepit of ontwijk iets, en wanneer gij van lieverlede voortgegaan zijt, zijt gij in een toestand om anderen te leeren. Er is geen vak dat gij leeren kunt, dat u aan den top zal laten blijven, en u zelf schoon houden en het u gemakkelijk maken, behalve dat van een fortuin te erven; maar dat vak is alreeds overvol en er zijn weinig openingen. Leer iets, en leer het goed, en wanneer gij aan het hoofd van een zaak zijt gekomen, met grijzende haren, kunt gij met blijdschap terugdenken aan de dagen toen gij vuil en walgljik waart. — *Peck's Sun*.

ZOO GAAT HET SOMTIJDS.

Een jongen jaagde een vlinder na; het vcerde hem ver heen. Hij liep zich buiten adem en totdat de zon verdween. Zijn handen waren erg gescheurd, zijn moede beenen zeer — En toen hij 't fladdrend diertje had, toen telde hij 't niet meer. Een man won eens een gulden en ging voort met deze taak. Hij gaf om moeite, zorg noch pijn, ontzei zich elk vermaak. En toen een schitterend fortuin door hem eens was verdiend, Toen zei hij: „Ik geef alles weg, 'k word nu een menschenvriend!”

EEN ARABISCH GEZEGDE.

De man die niets weet en niet weet dat hij niets weet, hij is een dwaas — mijdt hem.

De man die niets weet en weet dat hij niets weet, hij is simpel — leert hem.

De man die iets weet en niet weet dat hij iets weet, hij slaapt -- wekt hem.

De man die iets weet en weet dat hij iets weet, hij is wijs — volgt hem.

De Ster.

Nederlandsch Organ van de Heiligen der laatste Dagen.

Werk voor de Dooden.

Onder de leerstellingen van de Heiligen der Laatste Dagen, die veel de aandacht tot zich getrokken hebben, komt het Plaatsvervangend Werk voor de Dooden voor. Het is zoo zeer in oneenigheid met de geloofsbelijdenissen van andere godsdienstige sekten, en sluit eene zoo ver-reikende gevolgtrekking in zich, n.l. een progressie na den dood, dat het eene diepe studie waardig is. Alhoewel het eeuwenlang een twistonderwerp is geweest tusschen godgeleerden, gelooft geen sekte, in zooverre als wij weten, heden in zoo'n beginsel. Het is waar dat er zich in het Katholicisme, in de bizondere gebeden voor de dooden, een vorm bevindt, verwant met dit beginsel, en het is niet onredelijk het te beschouwen als een vervalscht overblijfsel van datgene, wat eenmaal eene echte verordening was onder de vroegere Christenen. Dat het dit was is buiten twijfel, daar er op verscheidene plaatsen over gesproken wordt op zoodanige wijze, dat het blijkt wel bekend te zijn geweest in die dagen.

Toen de Reformatie zich over Europa uitbreidde, was de vijandschap tusschen de Roomsche-Katholieken en andere sekten zóó sterk, dat de oude geloofsvormen werden afgeschaft, en men hield zich aan den Bijbel als het eenigste zekere fundament voor godsdienstig geloof. Maar hier was de oorsprong van groote verwarring, want op vele plaatsen in den Bijbel wordt er melding gemaakt van beginselen der vroegere kerk, waaruit blijkt dat ze bestonden, maar het karakter dezer verordeningen en de volkomen inlichting er over ontbreken. Dus zien wij dat de meeste moderne geloofsbelijdenissen onkundig zijn met het beginsel van de autoriteit om heilige verordeningen te bedienen, en toch leeren wij uit den Bijbel, dat deze bevoegdheid noodzakelijk was. Bijvoorbeeld het geval van de menschen van Samaria, die, na het Evangelie aangenomen te hebben en gedoopt zijnde, de gave des Heiligen Grestes ontvingen door de oplegging der handen van de Apostelen Petrus en Johannes, die van Jeruzalem gezonden werden om zulks te doen.

De bijbel leert ons dat wij alleen door den naam van Jezus Christus en het evangelie kunnen zalig worden in het Koninkrijk onzes Vaders. Onmiddellijk komt de vraag in ons op: wat wordt er van de millioenen menschen, die gestorven zijn zonder het evangelie gehoord te hebben? Zullen zij voor eeuwig uitgeworpen blijven, onreden hunne geboorte onder deze tegenstrijdige omstandigheden? Zoo'n leer is nu eenmaal niet overeenkomstig onze ideeën van een rechtvaardig Vader van ons allen. Verder is het niet schriftuurlijk.

Want dewijl de dood door een' mensch is, zoo is ook de opstanding der dooden door een mensch. Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzoo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden (1 Cor. 15 : 21, 22). Verwondert u daar niet over: want de ure komt, in welke allen, die in de graven zijn, zijne stem zullen hooren; en zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis (Joh. 5 : 28, 29).

Deze straf zou niet voor eeuwig duren, want op verscheidene plaatsen in de Schrift vinden wij passages welke ons een blik verschaffen van het groote plan van Zaligheid, waardoor het geheele menschdom moge zalig worden. Wij hebben al gezien dat deze redding alleen tot stand gebracht kan worden door gehoorzaamheid aan het evangelie van Jezus, weshalve het redelijk is ons voor te stellen, dat aan iemand, die geen gelegenheid gehad heeft om het evangelie gedurende de sterfelijkheid aan te nemen, zoo'n gelegenheid zou gegeven worden in het toekomstige leven. Zulks is klaarblijkelijk het geval.

Hij heeft mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis, Jesaja 61 : 1, en uit vrees dat het gezegd mocht worden dat er hier niet over onzen Heiland gesproken werd, nemen wij de woorden van Jezus zelf. Na het lezen van de voorgaande woorden in de synagoge zegt Hij „Heden is deze Schrift in uwe ooren vervuld (Lucas 4 : 21). En verder: „Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; die wel is gedood in het vleesch, maar LEVEND GEMAAKT DOOR DEN GEEST; IN DENWELKEN HIJ OOK, HENENGEGAAN ZIJNDE, DEN GEESTEN, DIE IN DE GEVANGENIS ZIJN, GEPREDIKT HEEFT, die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water (1 Petrus 3 : 18—20).” „Want daartoe is ook den dooden het Evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar den mensch in het vleesch, maar leven zouden naar God in den geest, (1 Petrus 4 : 6).”

Dus zien wij, dat het Evangelie gepredikt werd aan de geesten, die het niet hadden aangenomen gedurende de sterfelijkheid, opdat zij er door zalig mochten worden. Maar wat van den doop, welke zoo klaarblijkelijk noodig is? Wij krijgen eenig licht over dit onderwerp van de woorden van Paulus in zijnen zendbrief aan de Corinthen: „Anders wat zullen zij doen, die voor de dooden gedoopt worden, indien de dooden ganschelijk niet opgewekt worden? waarom worden zij voor de dooden ook gedoopt? (1 Cor. 15 : 29).” De Heer heeft in deze dagen geopenbaard door Joseph Smith, dat de doop een noodzakelijk adjunct, of toevoegsel, is tot de zaligheid van de dooden in de aangehaalde teksten bedoeld, en verder dat deze verordening plaatsvervangend verricht mag worden, dat is door personen op de aarde ten voordeele van degenen die heengegaan

zijn. Gedurende de laatste halve eeuw zijn duizenden dezer plaatsvervangende verordeningen bediend geworden. In iedere plaats waar de heiligen een weinig met rust werden gelaten door hunne vijanden, bouwden zij tempelen, opdat deze heilige verordeningen uitgevoerd mochten worden.

Men brengt somtijds tegen dit beginsel in, dat iemand daardoor zaligheid in de andere wereld mocht ontvangen, door eene eenvoudige handeling op deze aarde gedaan, terwijl hij niet volkomen waardig was; en verder dat werk voor een zeker persoon, door een ander gedaan, in oneenigheid is met het rechtvaardige beginsel dat iedereen zijn eigen zaligheid moet uitwerken. In antwoord op het eerste zeggen wij, dat, alhoewel de doop absoluut noodzakelijk is tot zaligheid, het toch niet de verordening zelf is die redt, maar het geloof en de bekeering welke daarmede gepaard gaan, en hetzelfde kan gezegd worden van de verordening voor de dooden gedaan. Daardoor wordt de deur tot zaligheid geopend, maar men kan alleen ingaan door gehoorzaamheid aan al de verordeningen van het eeuwig evangelie. Wat de laatste tegen spreking aangaat: Christus, volmaakt zijnde, kon ons redden door zijne grootte opoffering. Is het onredelijk te gelooven, dat wij, in het licht van het evangelie gekomen zijnde, iets kunnen doen voor onze minder bevoorrechte medeschepselen?

Betreffende dit beginsel zeide Joseph Smith eenmaal in eenen brief aan de Heiligen, geschreven den 6den September 1842:

„Het moge aan sommigen een zeer stou'e leer toeschijnen, waarover wij spreken een macht welke registreert of bindt op aarde, en bindt in den hemel. Niettemin is deze macht, wanneer de Heer ook eene bedeeling van het Priesterschap gegeven heeft aan eenig mensch door werkelijke openbaring, of aan eenige verzameling van menschen, altijd gegeven worden. Daarom, wat die mannen deden in autoriteit, in den naam des Heeren, en het waarlijk en geloovig deden, en een behoorlijk en waar verslag van hetzelfde hielden, dit werd een wet op aarde en in den hemel, en kon niet vernietigd worden, volgens de besluiten van den grooten Jehova”.

W. T. C.

President Lyman's Reizen.

Door Ouderling JOSEPH J. CANNON in de *Millennial Star*.

Maandagavond, 3 Augustus, ging President Lyman onder zeil naar Finland. Onze paspoorten waren behoorlijk gevisceerd geworden door den Russischen consul — anders hadden er geen kaartjes gekocht kunnen worden. De kruisvaart door den Stockholmschen archipel in het heldere maanlicht, met de donkere schaduw van de dennen en pijnboomen op de oevers, verbroken door de lichtschemering uit de vensters van de villa's, was onvergetelijk. Wij gingen des nachts door het open gedeelte van de Oostzee en toen de morgen aanbrak voeren we andermaal door een netwerk van

eilanden heen — de Abosche archipel. Wij bereikten deze oude Finsche stad des middags. Wij hadden gedacht dat al de inwoners Zweedsch verstonden, maar konden geen koetsier vinden, welke die taal sprak, en slechts één die een paar woorden verstond. Dit, met navolgende ondervindingen, schonk ons de overtuiging dat het een of ander algemeen zendingswerk in Finland gedaan moet worden door degenen die Finsch spreken; een kennis van het Zweedsch is niet voldoende. De hoogere klassen spreken beide talen, ten minste in het zuidelijke gedeelte en langs de kust, maar zeven achtste van het volk spreekt de taal van het land — Finsch.

In een van de koddige open rijtuigjes reden wij de stad rond, bezochten het oude kasteel en bereikten ten laatste den top van een schoonen boschachtigen heuvel, waarop het observatorium staat. Naast dit gebouw aan het oosten was een aardhoogte, ongeveer twintig (Eng.) voet hoog. Dit is het hoogste punt, mijlen in het rond, en vandaar uit had men een prachtig vergezicht over het land. Toen wij met het gelaat naar het Noorden stonden, de lengte van Finland, en alles stil was, en wij ons alleen bevonden, besloot President Lyman dat het daar een geschikte plaats was om een gebed te doen. Achter ons op de aardhoogte was een gebouwtje in wording, maar de werklieden waren afwezig. Wij namen onze hoeden af, maar bleven staan.

Na dankbetuiging voor onze behouden aankomst en voor de vrede en zegeningen die met ons waren, smeekte President Lyman den Heere ten behoeve van Finland en zijn volk. Hij bad dat dit vermetel ras nooit onderdrukt of onderdanig mocht worden aan tyrannie, maar dat het volk immer de vrijheid mocht hebben om den Heere te dienen. Hij bad voor de regeering, dat de ambtenaren rechtvaardig en goedertieren mochten wezen, dat zij vriendelijk gestemd mochten zijn jegens het volk en jegens de dienstknechten des Heeren wanneer zij het Evangelie komen prediken. Hij bad voor het land, dat het productief mocht wezen en de inwoners onderhouden. Hij vroeg dat de Geest des Heeren mocht uitgestort worden op het volk, opdat zij hongeren mochten naar de waarheid, en met de autoriteit van het Priesterschap draaide hij de sleutel om en opende de deur voor de prediking van het Evangelie in Finland, en wijdde het land toe voor dit werk. Hij smeekte den Heere het volk met geloof te zegenen, opdat er spoedig ware dienstknechten en profeten onder hen verwekt mogen worden. De zaak van Zion en de dienstknechten des Heeren werden allen herdacht, en de zegeningen en gunst des hemels voor hen afgebeden.

Het gebed was geïnspireerd en inspireerend, en wij gevoelden dat de Heere het gehoord had en de toewijding van het land erkend. Toen wij gedaan hadden, bemerkten wij dat de arbeiders teruggekeerd waren en met verwonderde oogen naar de twee blootshoofdsche mannen keken, die in een vreemde taal spraken.

De Finnen zijn een sterk gebouwd, gehard volk, niet zeer

lang, maar met welgemaakte lichamen. Zij zijn wat zwartachtig, maar de meerderheid heeft blauwe oogen en mooi haar. De werkelijke Fin heeft dikwijls een licht Mongoolsche gelaatsuitdrukking; en dit kan wel zijn, want het volk stamt oorspronkelijk van hetzelfde geslacht af als de Hongaren en Turken, maar gelijk deze menschen hebben zij met den tijd vele veranderingen ondergaan. Er heeft een groote vermenging plaats gevonden van Scandinavisch en Germaansch bloed. Zeer zeker is er veel van het bloed van Israël in hunne aderen. Zij zijn niet in het bijzonder aan de Russen verwaat, en hunne taal is geheel verschillend van de Slavonische talen. Langen tijd geleden kwam St. Erick over van Zweden, en na de Finnen met groote bloedvergieting ten onder gebracht te hebben, liet hij de overlevenden doopen. Aldus werd het Christelijke geloof onder hen geplant. Toen de golf van het Protestantisme over de noordelijke volken van Westelijk Europa heenstreek, nam Finland de Luthersche religie aan en heeft haar tot heden behouden.

Bittere tijden en Russische overheersching drijven duizenden Finnen naar Amerika. Er ligt iets droevigs in alles wat zij zeggen aangaande hun tegenwoordigen vernederden toestand. Het verlies van hun krijgsvolk en vlag, de dingen zoo dierbaar aan de vrijheidlievende Finnen, de onderwerpen van hunnen grooten dichter Runeberg, is niet gemakkelijk te dragen.

Moge de tijd spoedig komen, wanneer zij hunne harten openen zullen en het Evangelie des Heeren ontvangen. De waarheid zal hen inderdaad vrij maken.

De Finnen zingen van hun land als een land van armoede, en de rit van Abo naar St. Petersburg overtuigt den vreemdeling niet dat zij ongelijk hebben. Van de „duizend meren” worden er maar weinig gezien, ten minste in het eerste gedeelte van de reis, maar de diepe afwateringsgreppels duiden aan dat de grond moerassig is. De bosschen zijn lang niet zoo uitgestrekt noch de boomen zoo groot als in noordelijk Finland, maar er zijn geen kenmerken van de hongersnood, die onlangs het volk gekweld heeft. Toen de schemering nederdaalde, werd het landschap veel schilderachtiger, afwisselend volgden meren en boschachtige heuvelen elkander op. Te Riihimäki veroorzaakte een verwisseling van rijtuigen een half uur oponthoud, en het perron van het station was zeer interessant voor ons. Wij zagen nieuwe typen van mannen en vrouwen. Er kwam een groot aantal Russische ambtenaren, en zij zagen er zeer in het oog springend uit in hunne lange grijze mantels met zwaarden en in sommige gevallen pistoolkokers aan het oog blootgesteld. Verscheidene droegen lange, volle baarden, een ongewone vorm voor militairen. Ofschoon het laat in den nacht was, stonden er dozijnen vrouwen en meisjes langs de omheining, die het perron van de straat scheidde, hunne onderscheidene vruchten en andere eetwaren toereikende, in de hoop ze te verkoopen.

(Wordt vervolgd.)

Zondagschool-Schetsen.

OCTOBER.

KINDERGARTEN-DEPARTEMENT.

Gedachte voor den Onderwijzer: Gehoorzaamheid.

Les 22. Gehoorzaamheid aan Ouders

Les 23. Gehoorzaamheid aan Autoriteit. De Israelieten verzamelen zes dagen manna; houden den Sabbathdag heilig (Exodus 16).

Les 24. Gehoorzaamheid aan God. Noach bouwt de ark (Genesis 6 en 7).

LAGERE AFDEELING.

Les 22. Een Herdersjongen tot Koning gekozen. David — 1 Samuel 16.

Doel der Les. Algemeene Waarheid: De Heere oordeelt ons niet naar ons uiterlijk, maar naar onze gevoelens en handelingen

Feiten: Samuel geboden een koning te zelve — gaat naar Bethlehem naar Isai's huis — de jongens gaan allen voorbij zijn aangezicht — wijst de oudste jongens af — David, de kleine herdersjongen, wordt gekozen — gaat muzik spelen voor Saul — Saul weet niet dat David gekozen is om hem op te volgen.

Om van buiten te leeren: „De Heere ziet niet gelijk de mensch ziet, want de mensch ziet aan wat voor oogen is, maar de Heere ziet het hart aan.” 1 Samuel 16 : 7.

Les 23. Een strijd met een Reus. David — 1 Samuel 17

Doel der Les, Algemeene Waarheid: Sterkte door geloof is beter dan spies en schild.

Feiten: Het volk vreest Goliath — niemand durft hem te bevechten, zelfs niet met spies en schild — met geloof in God gaat David voort — de strijd — de uitslag — het volk prijst David en ergert Saul.

Om van buiten te leeren — David zeide tot den Filistijn: „Gij komt tot mij met een zwaard, en met een spies, en met een schild; maar ik kom tot u in den naam van den Heere der heirscharen.”

Les 24. Ternauwernood Ontkomen Saul's jaloezie — David's wijsheid — 1 Samuel 18.

Doel der Les, Algemeene Waarheid. De goeden worden op wonderbare wijzen geholpen.

Feiten: David speelt voor Saul — Saul zoekt David te verslaan — David's ontkoming — Saul verliest den Geest des Heeren — David legt groote wijsheid aan den dag — de Heer is met hem.

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING.

Les 22. Nephi's Waarschuwing aan de Nephieten. Helaman 8 en 9.

Algemeene Waarheid: „God openbaart zijne verborgenheden aan zijne dienstknechten de profeten.”

Feiten: Verdorvenheid van het Nephitische gouvernement — bekend gemaakt door Nephi — het volk smaadt hem — het teeken door Nephi gegeven — de boofdrachter dood gevonden.

Les 23. Nephi wordt van Moord Beschuldigd. Helaman 9.

Algemeene Waarheid: De goddeloozen worden beschaamd gemaakt door openbaring.

Feiten: Sommigen nemen het teken van, anderen beschuldigen Nephi van moord—Seantum de moordenaar — Nephi gerechtvaardigd.

Les 24. De Kracht van Nephi's Gebeden. Helaman 10 en 11.
Algemeene Waarheid: God beteugelt dikwijls de elementen der natuur door Zijne profeten.

Feiten: Nephi rouwt — hij bidt — des Heeren beloften — macht aan Nephi gegeven — oorlog — hongersnood — bekeering — bevrijding — regen — overvloed.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING.

Les 22. Limhi — de slavernij van zijn volk — oorlogen, pestilentie, hongersnood. Mosiah 20, 21, 22.

Les 23. Het vinden van de Jareditische verslagen — wie de Jarediten waren. Mosiah 8; Ether 1.

Les 24. Het volk van Limhi ontsnapt, met Ammon's bijstand, terug naar Zarahemla. Mosiah 22.

THEOLOGISCHE AFDEELING.

Les 22. Ezechiël, de gevangen Profeet (595 - 574 v. Chr.)

De roeping van Ezechiël — het vizioen van de cherubim en de heerlijkheid Gods — de profeet krijgt een opdracht — een rol gegeven om te eten — aanmoediging voor den profeet — de belegering van Jeruzalem en de gevangenschap voorspeld — de aard van de oordeelen — hun doeleinde — de lotsbestemming van Israël — de verwoesting van Jeruzalem voorspeld.

Ezech. hoofdst. 1-7, 24.

Les 23. De Profetiën van Ezechiël (595-574 v. Chr.)

De val van Edom — Israël zal geheiligd en hersteld worden — vizioen van het dal der dorre beenderen — de houten van Efraïm en Juda — Israël zal in dien tijd vergaderd worden — oordeel van Gog en Magog.

Ezech. hoofdst. 35, 36, 37, 38, 39.

Les 24. De verwoesting van Jeruzalem (599-588 v. Chr.)

Hananja's valsche profetie — Zedekia's navraag aan den Heere — de Heere Zelf aan het strijden tegen Juda — Zedekia's lot voorspeld — Jeremia gevangen gezet — des konings onderhoud met den profeet — Jeremia in een kerker gezet — des konings tweede onderhoud — Jeruzalem verwoest — Juda in gevangenschap geleid.

2 Kon. 24 : 18-20; 25 : 1-22; 2 Kron. 36 : 11-21; Jer. hoofdst. 28; 21 : 1-8; 34 : 1-22; 37; 38 : 1-28; 39 : 15-18, 52.

Een Zendeling-hereenigingsfeest.

Wij zijn Ouderling Evert Neuteboom te Ogden, Utah, verplicht voor een exemplaar van het programma van het hereenigingsfeest der Nederlandsch-Belgische Zendingenvereniging, gehouden te Lagoon, een uitspanningsplaats, niet ver van Ogden gelegen, den 7 Augustus j.l. Er waren vele Hollanders aanwezig, en er werd een aangename tijd doorgebracht. Met het oog op het bevorderen der belangen van de Vereeniging in de verschillende plaatsen, werd er een raadgevend comité verkozen, bestaandé uit de volgende Ouderlingen: Sieger Springer, John K. Meibos, Edwin Bennion, Herman B. Denkers, John Tingen, B. G. Thatcher, W. W. Francis, John B. Ripplinger, Benjamin Robinson, Alonzo A. Hinckley, Chas. P. Beus en Timothy Metz.

Errata.

In ons vorig nummer is op blz. 261 abusievelijk de naam van Ouderling Pieter Assenberg, van de Amsterdamsche Conferentie, weggelaten, daar deze broeder ook de Conferentie bijwoonde.

Conferentie-Aankondiging.

Zondag 27 September e. k. zal de halfjaarlijksche Rotterdamsche Conferentie gehouden worden. De bijeenkomsten zullen des morgens om tien uur 's middags ten twee uren en des avonds om zeven uur plaats hebben in de zaal "Excelsior," St. Janstraat 15.

Wij noodigen alle heiligen en vrienden, en in het bijzonder de in deze Conferentie wonende leden, hartelijk uit tot het bijwonen dezer vergaderingen.

Ontslag en Benoeming.

Aan Ouderling Albertus Bragonje is eervol ontslag van zijne werkzaamheden in deze zending verleend. Ouderling Bragonje was sedert October van het vorige jaar Zendingsecretaris.

Ouderling Jacob H. Trayner is aangesteld tot Secretaris der Zending.

Hoe het Bijbelboek te Lezen.

Als gij den Bijbel lezen gaat,
Bidt, opdat gij het goed verstaat;
Peinst, onderzoekt zorgvuldig, ja
Denkt over elken volzin na;
Want ieder voorschrift, elk gebod
En ordonnantie is van God.

En als gij Zaligheid begeert,
Merkt op wat Jezus heeft geleerd,
Denkt niet, de menschen weten meer,
Door 't prediken van eigen leer —
Zij dienen God vergeefs, want ziet
Men leert om loon en anders niet.

Zij dit uw wensch: uw zieleheil;
Denkt, zoekt naar wijsheid zonder peil,
Tot elk geheim, hierin bewaard,
Zij aan uw ziel geopenbaard.
Bidt God, en Hij schenkt 't licht u dan,
Waardoor men 't Woord begrijpen kan.

(Gevolgd.)

I. K.

I N H O U D :

Onze Boodschap en onze Hoop	Blz. 273	Zondagschool-Schetsen	Blz. 286
Het Tijdelijke en het Geestelijke	" 276	Een Zending-herenigingsfeest	" 287
Dringend Verzoek	" 279	Errata	" 287
Varia	" 280	Conferentie-Aankondiging	" 288
Werk voor de Dooden	" 281	Ontslag en Benoeming	" 288
President Lyman's Reizen	" 288	Hoe het Bijbelboek te Lezen	" 288

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 cent.